

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНБАСЬКА ДЕРЖАВНА МАШИНОБУДІВНА АКАДЕМІЯ
Кафедра менеджменту

РОБОЧА ПРОГРАМА

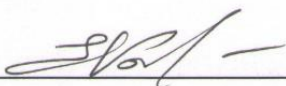
навчальної дисципліни
«Організація діяльності із соціального забезпечення»

рівень вищої освіти	другий (магістерський)
спеціальність	232 Соціальне забезпечення
назва освітньої програми	Економіка та організація соціального забезпечення
статус	обов'язкова

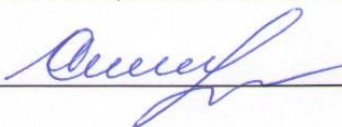
Краматорськ
ДДМА
2020

Робоча програма навчальної дисципліни «ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ІЗ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ» для підготовки фахівців за другим (магістерським) рівнем вищої освіти, спеціальність 232 Соціальне забезпечення, освітня програма «Економіка та організація соціального забезпечення».

Розробники:

 Є.В. Болотіна, канд. філос. наук, доцент

Гарант спеціальності 232 Соціальне забезпечення:

 І.І. Смирнова, канд. екон. наук, доцент

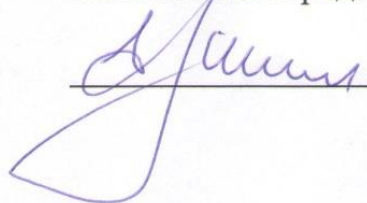
Розглянуто і затверджено на засіданні кафедри економіки підприємства, протокол № 13 від 27.08.2020 р.

В.о. завідувача кафедри:

 Є.О. Підгора, канд. техн. наук, доцент

Розглянуто і затверджено на засіданні Вченої ради факультету економіки та менеджменту протокол № 10-08/20 від 31.08.2020 р.

Голова Вченої ради факультету:

 Є.В. Мироненко, д-р техн. наук, професор

I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Актуальність вивчення дисципліни у зв'язку із завданнями професійної діяльності та навчання.

Формування готовності фахівців із соціального забезпечення до майбутньої професійної діяльності нерозривно пов'язане із набуттям компетентностей організації діяльності зі соціального забезпечення та технологій здійснення окремих видів соціального захисту, зокрема, надання соціальних гарантій та соціальних послуг; виплату пенсій, соціальної допомоги тощо, оскільки це є невід'ємною частиною соціальної політики як на загальнодержавному рівні, так і на рівні органів місцевого самоврядування. У зв'язку з цим важливо розуміти декілька важливих моментів:

по-перше, необхідно уявляти сутність та зміст діяльності зі соціального забезпечення, його структуру в теоретичному плані та в аспекті практичної реалізації в Україні, оскільки структурні елементи механізму організації діяльності зі соціального забезпечення реалізуються різними суб'єктами системи управління і, відповідно, мають відмінні організаційно-технологічні основи;

по-друге, світовий та вітчизняний досвід доводять, що сторони суспільного договору, в даному випадку, держава та місцеве самоврядування - з одного боку, та населення - з іншого, мають чітко розуміти зміст та обсяги надання соціального захисту та соціального забезпечення;

по-третє, організаційно-технологічні засади діяльності зі соціального забезпечення виходять далеко за рамки розподілу функціональних повноважень, стандартизації процедур та комунікації і потребують від державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, соціальних робітників, педагогів та ін. комплексного підходу до власної діяльності, який ґрунтується на врахуванні закономірностей психології індивідуальної поведінки, нормативно-правового забезпечення соціальної політики держави та місцевого самоврядування, економічних механізмів організації діяльності зі соціального забезпечення і вимагають розвинутих комунікаційних здібностей, навичок управління часом тощо.

Всі зазначені міркування визначають призначення дисципліни «Організація діяльності зі соціального забезпечення» в освітній програмі «Економіка та організація соціального забезпечення»

1.2. Мета дисципліни - формування у майбутніх фахівців когнітивних, афективних та моторних компетентностей в сфері інституційного (організаційного та нормативно-правового) та технологічного (процесного, процедурного та інформаційного) підґрунтя організації діяльності зі соціального забезпечення, зокрема надання соціальних послуг, а також набуття навичок застосування цих компетентностей у професійній діяльності.

1.3. Завдання дисципліни:

- опанування здобувачом термінологічного апарату соціального захисту, соціального забезпечення, соціальних послуг та соціальної роботи з позицій економічного змісту та нормативно-правового визначення;
- набуття навичок співвіднесення змісту механізмів соціального забезпечення, надання соціальних послуг та реалізації інших форм соціального

захисту з регулятивними вимогами до їх організації та здійснення, документального оформлення та розробки на цій основі процедур професійної діяльності;

- формування навичок оцінки потреб у соціальних послугах та соціальному забезпеченні для різних категорій населення, визначення кількісних та якісних параметрів надання різних форм соціального забезпечення та соціальних послуг;

- формування навичок професійної комунікації й аргументованого дискутування з питань соціального захисту, соціального забезпечення, соціальних послуг, пояснення змісту відповідної проблематики в колі фахівців та нефахівців;

- формування навичок самостійного аналізу фактологічного матеріалу, критичного осмислення точок зору на особливості застосування регулятивних вимог держави щодо організації та здійснення соціального захисту та соціального забезпечення;

- забезпечення у здобувача вміння організувати діяльність зі соціального забезпечення, узагальнювати та деталізувати окремі факти, явища, механізми, тенденції у сфері соціального забезпечення, надання соціальних послуг та робити прогнози щодо їх розвитку.

1.4. Передумови для вивчення дисципліни: складання фахового вступного випробування або вивчення дисциплін «Соціальна економіка», «Соціологія», «Соціальний менеджмент», «Технології соціального забезпечення та соціального захисту».

1.5. Мова викладання: українська.

1.6. Обсяг навчальної дисципліни та його розподіл за видами навчальних занять:

- загальний обсяг становить 180 годин / 6,0 кредитів, в т.ч.:
- денна форма навчання: лекції – 35 годин, практичні (семінарські) заняття – 28 годин, самостійна робота здобувачів – 117 годин.
- заочна форма навчання: лекції – 8 годин, практичні (семінарські) заняття – 4 годин, самостійна робота здобувачів – 168 години.

II ПРОГРАМНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

У результаті вивчення навчальної дисципліни «Організація діяльності із соціального забезпечення» здобувач вищої освіти повинен продемонструвати достатній рівень сформованості наступних програмних результатів навчання:

критично оцінювати результати наукових досліджень і різні джерела знань щодо соціального забезпечення, формулювати висновки та рекомендації щодо його впровадження (ПРН 2);

проектувати теоретичну модель роботи з об'єктами соціального забезпечення в рамках соціальних служб, організацій, установ (ПРН 5);

самостійно й автономно знаходити інформацію необхідну для розвитку професійних навичок та якостей (ПРН 6);

організовувати спільну діяльність фахівців різних галузей і непрофесіоналів, здійснювати їх підготовку до виконання завдань соціальної допомоги (ПРН9)

аналізувати ефективність реалізації соціально-економічної підтримки населення та здійснювати відповідну корекцію в межах напряму діяльності (ПРН 13);

демонструвати ініціативу, самостійність, оригінальність, генерувати нові ідеї для розв'язання завдань професійної діяльності (ПРН 14).

В узагальненому вигляді їх можна навести наступним чином:

у когнітивній сфері:

- здатність аналізувати існуючу нормативно-правову базу, щодо соціального забезпечення та соціальної роботи з різними групами осіб;
- здатність аналізувати існуючу нормативно-правову базу, щодо захисту населення;
- здатність до планування та реалізації заходів з проведення моніторингу і інспектування;
- уміння критично мислити та генерувати креативні ідеї та вирішувати проблемні соціально-економічні ситуації на інноваційних засадах;
- уміння розробляти та реалізувати проекти в сфері діяльності із соціального забезпечення;
- здатність нести соціальну відповідальності за діяльність організації соціального забезпечення шляхом врахування та прогнозування соціально-економічних наслідків її поведінки на працівників та зовнішніх загроз.
- знання особливостей та тенденцій функціонування діяльності із соціального забезпечення;
- уміння визначати об'єкти та суб'єкти організації діяльності із соціального забезпечення, використовувати його механізми і функції в практичній діяльності;
- на основі аналізу тенденцій розвитку соціальної сфери класифікувати завдання та визначити задачі організації діяльності із соціального забезпечення;
- тлумачити принципи функціонування і розвитку діяльності із соціального забезпечення;
- ураховувати специфіку механізму функціонування системи діяльності із соціального забезпечення на сучасному етапі соціально-економічних перетворень в Україні;
- використовувати методи організації діяльності із соціального забезпечення в професійній діяльності;
- застосувати соціальні технології в процесі управлінської діяльності;
- здатність використовувати соціальні ресурси в процесі професійної діяльності;
- враховувати специфіку інформаційного забезпечення системи організації діяльності із соціального забезпечення;
- знати і вміти визначити ефективність організації діяльності із соціального забезпечення на основі критеріїв загальної, спеціальної, конкретної ефективності управління в соціальній сфері.

в афективній сфері:

- уміння усного і письмового спілкування державною мовою;
- знання іноземних мов для використання іншомовних джерел інформації, та забезпечення на цій основі результативної професійної діяльності з організації діяльності зі соціального забезпечення;
- здатність до роботи в команді;
- усвідомлення і дотримання загальноприйнятих норм поведінки і етичних цінностей в міжособистісних відносинах;
- уміння донести до співробітників інформацію, ідеї, висновки щодо розуміння проблем, рішення та власний досвід у сфері професійної діяльності;
- здатність до позитивного сприйняття критики в процесі дискусії та самокритики;
- уміння критично оцінювати явища, процеси, ситуації, діяльність членів організації на основі отриманих знань.

у психомоторній сфері:

- вміння аналізувати соціальні процеси та явища, визначити соціальних процесів та явища, визначити їх сутність, основні закономірності розвитку організації діяльності із соціального забезпечення;
- знання та уміння оперувати термінами, поняттями й категоріями організації діяльності із соціального забезпечення;
- здатність до планування та організації соціальної діяльності персоналу;
- уміння знаходити та аналізувати інформацію з метою дослідження тенденцій організації діяльності із соціального забезпечення;
- навички прийняття обґрунтованих управлінських рішень у сфері діяльності зі соціального забезпечення;
- здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел;
- здатність приймати обґрунтовані рішення.

III ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ

Змістовий модуль 1 Загальні засади організації діяльності із соціального забезпечення в Україні.

Тема Т1. Загальна характеристика системи соціального забезпечення в Україні

Сучасні теорії, методологія та методи організації діяльності із соціального забезпечення. Соціальні та інші науки стосовно до завдань фундаментальних та прикладних досліджень у сфері соціального забезпечення. Технології інноваційної практики та управління в системі соціального забезпечення. Нормативно-правова база, щодо соціального забезпечення та соціальної роботи з різними групами осіб. Основні нормативно-правові акти України в сфері соціального забезпечення, а також міжнародних нормативно-правових актів, до яких приєдналась Україна, зокрема, джерела права на соціальний захист та соціальне забезпечення

Тема Т2. Інституційні засади діяльності із соціального забезпечення в Україні

Структура органів реалізації державної соціальної політики, зокрема, політики соціального забезпечення; розуміння функцій Міністерства соціальної політики, ПФУ, фондів Державної праці, підрозділи з питань праці та соціального захисту органів місцевого самоврядування, ПФУ, фонди загальнообов'язкового державного соціального страхування тощо. Зміст соціальної роботи в структурі виконавчих органів місцевого самоврядування та особливостей змісту його розділів. Напрямі організації діяльності соціальних служб із соціального захисту та соціального забезпечення. Моделі роботи з об'єктами соціального забезпечення.

Тема Т3. Сутність, класифікація та організаційно-економічні засади надання соціальних послуг.

Соціальна профілактика. Соціальну підтримка. Соціальне обслуговування Соціальні послуги за типами: прості соціальні послуги; комплексні соціальні послуги, що передбачають узгоджені дії фахівців з надання постійної або систематичної комплексної допомоги (догляд, виховання, спільне проживання, соціальний супровід, кризове втручання, підтримане проживання, соціальна адаптація, соціальна інтеграція та реінтеграція тощо); комплексні спеціалізовані соціальні послуги, що надаються певній категорії отримувачів соціальних послуг (ВІЛ-інфікованим людям, особам із залежністю від психотропних речовин, особам, які постраждали від торгівлі людьми, біженцям, особам із психічними розладами та іншим); допоміжні соціальні послуги, що надаються у вигляді натуральної допомоги та технічних послуг.

Соціальні послуги залежно від місця надання. Соціальні послуги залежно від строку надання. Перелік та порядок надання соціальних послуг за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування регулюються законодавством про загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Тема Т4. Діяльність з надання соціальних послуг для дітей, сімей та окремих категорій молоді

Закон України «про соціальну роботу з дітьми та молоддю» із змінами і доповненнями, внесеними Законом України від 18 січня 2005 року n 2353-IV. Організаційні і правові засади соціальної роботи з дітьми та молоддю. Зміст практичної соціальної роботи потребує додаткового встановлення вимог до вмінь соціальних працівників. Соціальний працівник (професіонал) (код класифікації 2446.220) з рівнем професійної підготовки спеціаліста або магістра соціальної роботи. Досвід професійної діяльності. Організація спільної діяльності фахівців різних галузей і непрофесіоналів до виконання завдань соціальної допомоги для дітей, сімей та окремих категорій молоді.

Тема Т5. Організація діяльності з надання соціальних послуг для людей похилого віку.

Організація спільної діяльності фахівців різних галузей і непрофесіоналів до виконання завдань соціальної допомоги для людей похилого віку. Організація діяльності територіальних центрів соціального обслуговування :надання соціальних послуг для громадян похилого віку, інвалідів (які досягли 18-річного віку), хворих,

які не здатні до самообслуговування і потребують постійної сторонньої допомоги, визнані такими в порядку, затвердженому МОЗ.

Тема Т6. Організація діяльності з надання соціальних послуг для вразливих категорій населення

Рішення про надання чи відмову в наданні соціальних послуг, підстави відмови.

Рішення про призначені виплати та державну допомогу, встановлення статусу внутрішньо переміщеної особи, з інвалідністю тощо.

Змістовий модуль 2 Технології практичного здійснення соціального забезпечення.

Тема Т7. Соціальні ресурси системи соціального забезпечення

Система фінансування соціальної сфери. Позабюджетне фінансування. Формування різних джерел для фінансування соціальної сфери :спонсорські кошти, фінансування з державних цільових фондів, а також надходження від громадських та благодійних фондів.

Тема Т8. Управління маркетинговою діяльністю в соціальній сфері

Соціальний маркетинг як нова концепція соціальної відповідальності всіх членів суспільства. Мета соціального маркетингу. Соціальна відповідальність як обов'язок підприємства.

Тема Т9. Організація ефективної роботи та мотивація діяльності із соціального забезпечення.

Соціальні проекти в сфері діяльності із соціального забезпечення. Мотивація персоналу, зайнятого у сфері соціальної роботи, має специфічні форми впливу в кожному із основних напрямів - матеріальній, трудовій, статусній мотивації. Особливість матеріальної мотивації соціальних працівників. Соціальна сфера. Обмеженість використання засобів додаткової заробітної плати, премій, винагороди тощо. Роль матеріальних стимулів у цій соцфері.

Тема Т10. Інформаційне середовище діяльності соціального забезпечення

Інформаційне середовище діяльності соціального забезпечення.

Умови реалізації процесів інформатизації діяльності соціального забезпечення. Функції, види, підходи до інформації соціального забезпечення. Державні електронні інформаційні ресурси як підстава для органу соціального захисту до рішення про надання чи відмову в наданні соціальних послуг за рахунок бюджетних коштів, що видається за формою, затвердженою Мінсоцполітиці.

IV СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

4.1. Розподіл обсягу дисципліни за видами навчальних занять та темами

№ з/п	Назви змістових модулів і тем	Кількість годин (денна / заочна форма)				
		Усього	в т.ч.			
			Л	П (С)	Лаб	СРС
Змістовий модуль 1 Загальні засади організації діяльності із соціального забезпечення в Україні.						
1.	Загальна характеристика системи соціального забезпечення в Україні	18	2 / 2	0	-	16 / 16
2.	Інституційні засади діяльності із соціального забезпечення в Україні	18	4/2	2 / 1	-	12 / 15
3.	Сутність, класифікація та організаційно-економічні засади надання соціальних послуг. Моделі роботи з об'єктами соціального забезпечення.	18	4 / 2	0 / 1	-	14 / 15
4.	Діяльність з надання соціальних послуг для дітей, сімей та окремих категорій молоді	18	3	2	-	13 / 18
5.	Організація діяльності з надання соціальних послуг для людей похилого віку	18	3	0	-	15 / 18
6.	Організація діяльності з надання соціальних послуг для вразливих категорій населення	18	4	2 / 1	-	12 / 17
Змістовий модуль 2 Технології практичного здійснення соціального забезпечення						
7.	Соціальні ресурси системи соціального забезпечення	18	4/2	2 / 1	-	12 / 15
8.	Управління маркетинговою діяльністю в соціальній сфері	18	4	2	-	12 / 18
9.	Організація ефективної роботи та мотивація діяльності із соціального забезпечення	18	4	2	-	12 / 18
10.	Інформаційне середовище діяльності соціального забезпечення	18	3	3	-	12 / 18
Усього годин		180	35 / 8	28 / 4	-	117 / 168

Л – лекції, П (С) – практичні (семінарські) заняття, СРС – самостійна робота здобувачів.

4.2. Тематика практичних занять

№ з/п	Тема заняття
1.	Загальна характеристика та інституційні засади організації соціального захисту та соціального забезпечення в Україні
2.	Класифікація та зміст соціальних послуг. Технології реалізації державних стандартів соціальних послуг для дітей, сімей та окремих категорій молоді
3.	Технології реалізації державних стандартів соціальних послуг для людей похилого віку та вразливих категорій населення. Модульний контроль №1
4.	Організація та реалізація пенсійного забезпечення
5.	Організація та матеріальне забезпечення загальнообов'язкового державного соціального страхування. Організація захисту права на працю та сприяння зайнятості
6.	Організація роботи в сфері субсидювання витрат на житлово-комунальне обслуговування
7.	Організаційно-технологічні особливості надання окремих видів соціальних допомог. Модульний контроль №2

Тематика практичних занять заочної форми навчання

№ з/п	Тема заняття
1.	Інституційні засади діяльності із соціального забезпечення в Україні
2.	Сутність, класифікація та організаційно-економічні засади надання соціальних послуг. Моделі роботи з об'єктами соціального забезпечення.
3.	Діяльність з надання соціальних послуг для дітей, сімей та окремих категорій молоді
4.	Організація діяльності з надання соціальних послуг для вразливих категорій населення

4.3. Перелік індивідуальних завдань

Протягом періоду навчання здобувачі паралельно з аудиторними лекційними і практичними заняттями виконують індивідуальні завдання в вигляді доповіді та презентації, тез доповідей до наукової конференції / семінару та/або наукової статті за обраною тематикою. Тематика індивідуальних завдань:

1. Організація діяльності із соціального забезпечення як наука і як навчальна дисципліна.
2. Сутність та структура соціального забезпечення як професійної діяльності.
3. Сутність понять соціального забезпечення: «об'єкт», «суб'єкт», «клієнт», «соціальний працівник».
4. Інституційні засади діяльності із соціального забезпечення в Україні.
5. Принципи соціального забезпечення.
6. Процес соціального забезпечення на мікро-, мезо- і макрорівнях.
7. Функції соціального забезпечення.
8. Соціальний захист, соціальна підтримка, соціальна допомога, соціальне забезпечення.
9. Стратегії соціальної підтримки особистості.
10. Правові основи соціального забезпечення.
11. Моральні норми, моральні переконання, моральні почуття в соціальній роботі.
12. Професійні цінності соціального забезпечення
13. Стандарти етичної поведінки соціального працівника
14. Сутність теорій соціального обміну, соціальних норм та еволюційної теорії.
15. Вплив психологічних теорій на розвиток стратегій допомоги особистості в рамках соціального забезпечення
16. Правові основи соціального забезпечення в Україні
17. Правове забезпечення соціального захисту дітей та молоді
18. Основи професійної підготовки фахівця з соціальної роботи

19. Професіоналізм соціального працівника як поєднання знань, умінь та досвіду.
20. Вимоги до соціального працівника: психофізіологічні, вимоги до інтелектуальних якостей, емоційно-вольової сфери, морально-ділових якостей.
21. Система соціального обслуговування населення.
22. Територіальні центри соціального обслуговування населення
23. Організація діяльності соціального забезпечення в системі охорони здоров'я
24. Діяльність з надання соціальних послуг для дітей, сімей та окремих категорій молоді.
25. Соціальне забезпечення в системі освіти
26. Соціальне забезпечення на підприємстві
27. Партнерство соціальних служб та благодійних і громадських організацій
28. Характеристика категорій клієнтів соціального забезпечення
29. Класифікація суб'єктів соціального забезпечення
30. Основні напрями, функції та ресурсне забезпечення соціальної роботи
31. Первинне оцінювання ситуації клієнта та складання плану догляду
32. Реалізація плану втручання і оцінювання його результатів
33. Індивідуальне консультування в процесі соціального забезпечення
34. Соціально-психологічне консультування в процесі соціального забезпечення.
35. Різновиди і стратегії представництва інтересів клієнта
36. Основні поняття теорії мовної комунікації.
37. Правила вступу в контакт з клієнтом. Види слухання та рішення питань соціального захисту.
38. Соціальні ресурси системи соціального забезпечення.
39. Загальна характеристика системи соціального забезпечення в Україні.
40. Благодійництво, меценатство, волонтерство.
41. Оцінки та перспективи надання соціальних послуг.
42. Види пенсійного забезпечення.
43. Соціальна робота в науковій діяльності.
44. Соціальна робота в системі освіти.
45. Обставини формування соціального страхування. Види соціального страхування в Україні.
46. Зміст соціальної роботи з дітьми.
47. Розвиток страхування в Україні на сучасному етапі.
48. Соціальна робота з літніми людьми.
49. Сутність системи пенсійного забезпечення в Україні.
50. Соціальна робота з жінками.
51. Структура пенсійного забезпечення.
52. Сутність соціальної роботи з інвалідами.
53. Сутність і зміст соціальної політики України, механізми її реалізації.
54. Соціальна робота з військовослужбовцями.
55. Сутність і завдання соціального захисту населення.

56. Система соціального обслуговування: поняття, принципи.
57. Функції системи соціального обслуговування.
58. Організація надання соціальних послуг.
59. Види пенсійного забезпечення.
60. Сутність соціальної роботи з інвалідами.

V КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Контроль знань здобувачів здійснюється за рейтинговою накопичувальною (100-бальною) системою, яка передбачає складання обов'язкових контрольних точок.

Максимальна кількість балів (100) при оцінюванні знань з навчальної дисципліни, яка завершується екзаменом, формується з двох частин, з коефіцієнтом 0,5 кожна:

– за поточну успішність 100 балів (сума балів, зароблена у семестрі, але не менше 55);

– на екзамені 100 балів (мінімально необхідна кількість балів за екзамен 55).

Контрольні заходи включають:

поточний контроль, що здійснюється протягом семестру під час проведення лекційних, практичних і оцінюється сумою набраних балів;

модульний контроль, що проводиться у формі підсумкової контрольної роботи за відповідний змістовий модуль та колоквиуму і має на меті оцінку результатів навчання здобувача після вивчення матеріалу з логічно завершеної частини дисципліни – змістового модуля;

підсумковий/семестровий контроль, що проводиться у формі семестрового екзамену, відповідно до графіку навчального процесу.

Оцінювання знань здобувача під час занять та виконання індивідуальних завдань проводиться за такими критеріями:

розуміння, ступінь засвоєння теорії та методології проблем, що розглядаються; ступінь засвоєння фактичного матеріалу навчальної дисципліни; ознайомлення з рекомендованою літературою; вміння поєднувати теорію з практикою при розгляді ситуацій, розв'язанні задач, проведенні розрахунків у процесі виконання індивідуальних завдань та завдань, винесених на розгляд в аудиторії; логіка, структура, стиль викладу матеріалу в письмових роботах і при виступах в аудиторії; здатність проводити критичну та незалежну оцінку певних проблемних питань; вміння здійснювати узагальнення інформації, обґрунтовувати свою власну точку зору та робити висновки; грамотність подачі матеріалу та оформлення роботи.

Загальними критеріями, за якими здійснюється оцінювання позааудиторної самостійної роботи здобувачів є: глибина і міцність знань, рівень мислення, вміння систематизувати знання за окремими темами, вміння робити обґрунтовані висновки, володіння категорійним апаратом, вміння знаходити необхідну інформацію, здійснювати її систематизацію та обробку, самореалізація на практичних заняттях.

Підсумковий контроль знань та компетентностей здобувачів вищої освіти з навчальної дисципліни здійснюється на підставі проведення семестрового екзамену,

завданням якого є перевірка розуміння здобувачем програмного матеріалу в цілому, логіки та взаємозв'язків між окремими розділами, здатності творчого використання накопичених знань, вміння формулювати своє ставлення до певної проблеми навчальної дисципліни тощо.

Переведення набраних здобувачем балів за 100-бальною шкалою в оцінки за національною (5-бальною) шкалою та шкалою ECTS здійснюється в відповідності до таблиці:

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проєкту (роботи)	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
81 – 89	B	добре	
75 – 80	C		
65 – 74	D	задовільно	
55–64	E		
30–54	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	незараховано з можливістю повторного складання
0 – 29	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	незараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

VI СЕМЕСТРОВИЙ ГРАФІК

Склад і графік складання контрольних точок дисципліни «Організація діяльності із соціального забезпечення», форми і терміни контролю (спеціальність 232 Соціальне забезпечення) для денної форми навчання

№	Назва і стислий зміст контрольного заходу	Рейтингова оцінка		Тиждень
		min	max	
1	Аудиторна робота здобувача оцінюється на основі його відповідей на заняттях, активності у роботі протягом семестру. Поточний контроль – усне опитування в ході лекцій та практичних заняттях, оцінювання правильності вирішення тестових та ситуаційних завдань, кейсів на практичних заняттях та при виконанні самостійної роботи. Здобувач здатний продемонструвати критичне осмислення лекційного та позалекційного матеріалу, брати кваліфіковану участь у дискусії з наведенням аргументації.	5	20	1-9
2	Індивідуальне завдання Підготовка презентації за обраною темою і виступ з доповіддю на практичних заняттях, тез доповідей, статті, роботи на конкурс, презентації, виступ з доповіддю на	15	30	1-9

	конференції			
3	Модульна контрольна робота №1 (Здобувач виконує тестові та розрахункові завдання, що відповідають програмним результатам навчання за темами змістового модуля №1)	15	20	4
4	Модульна контрольна робота №2 (Здобувач виконує тестові та ситуаційні завдання, що відповідають програмним результатам навчання за темами змістового модуля №2)	15	20	8
5	Колоквіум	5	10	9
Оцінка поточної успішності за 100-бальною шкалою (коефіцієнт вагомості=0,5)		55	100	
Підсумковий контроль (коефіцієнт вагомості=0,5) (Письмовий залік у разі підвищення рейтингового балу)		55	100	
Загальний рейтинг = 0,5*оцінка поточної успішності+0,5*оцінка підсумкового контролю				

Перелік обов'язкових контрольних точок для оцінювання знань здобувачів заочної форми навчання

№	Назва і стислий зміст контрольного заходу	Рейтингова оцінка	
		min	max
1	Поточний контроль (коефіцієнт вагомості=0,4) Тестова контрольна робота, яка виконується здобувачем індивідуально в системі «Moodle»	55	100
2	Підсумковий контроль (коефіцієнт вагомості=0,6) (Письмовий залік) Здобувач виконав завдання та навів аргументовані відповіді на питання, що відповідають програмним результатам навчання з дисципліни	55	100

VII РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

7.1. Основна література

1. Горбатюк С.Є. Нормативно-правові аспекти забезпечення соціальної роботи на регіональному рівні. *Статистика України*. 2017. № 4. С.95–99.
2. Елисеєв О.П. Практикум по психології личности: учеб. пособие для здобувачів вузів, навчаючихся по напрямленню и спеціальности «Соціальная работа». 3-е изд. К., 2000. 507 с.
3. Еремеева Т. С. Непрерывная професіональная подготовка будущих специалистов в области социальной работы. *Высш. образование сегодня*. 2017. №7. С. 45–47.
4. Кабаченко Н.В. Семігіна Т.В. Застосування теорії ролей у сучасній практичній соціальній роботі. *Соц. робота в Україні: теорія і практика*. 2015. № 1. С. 46–55.

5. Капська А.Й. Деякі теоретичні аспекти соціальної роботи. *Соціальна робота в Україні: теорія і практика*. 2014. № 2. С. 5–14.

6. Патинок О.П. Відповідальність у структурі професійної моделі соціального працівника. *Соціальна робота в Україні: теорія і практика*. 2015. № 3. С. 49–57.

7.2. Допоміжна література

1. Байдарова О.О. Рефлексивні компоненти взаємодії соціального працівника і клієнта у процесі соціального втручання. *Практ. психологія та соц. робота*. 2007. № 4. С. 4–9.

2. Бойко Т.В. Допомога сім'ям у кризі. *Соц. робота в Україні: теорія і практика*. 2005. № 3. С. 129–136.

3. Верениця О., Макаренко О. Соціально-психологічні проблеми дітей у родинях нелегальних трудових мігрантів. *Соціальна політика і соціальна робота*. 2016. № 2–3.

4. Грись А.М. Сформованість ідентичності як показник успішної соціальної адаптації особистості. *Соціальна робота в Україні: теорія та практика*. 2015. № 4. С. 5–17.

5. Кремнева Т. Подготовка социальных работников в странах Британского содружества. *Alma mater (Вестн. высш. шк.)*. 2006. № 2. С. 54–56.

6. Майорова-Щеглова С.Н., Белова Н.И. О преподавании курса «Теория и практика социальной работы». *Социол. исслед.* 2019. № 8. С. 120–126.

9. Приходько М.І. Особистісне орієнтована підготовка соціального педагога та працівника – нова парадигма дослідження соціальної педагогіки. *Практ. психологія та соц. робота*. 2007. № 3. С. 20–26.

10. Сіоніхіна З.М. Паблік рілейшнз у функціонуванні соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді. *Соц. робота в Україні: теорія і практика*. 2015. № 3. С. 115–118.

11. Социальная политика Швеции: учеб. пособие для специалистов соц. работы и студентов, обучающихся по направлению «Социальная работа» / Сост. А. Меллер, А.Я. Некрасов и др. К.: Знання, 2019. 191 с.

12. Хрустальникова Н.А. Организационно-педагогическая работа социальных педагогов с профессионально-замещающей семьей: теория и технология. *Инновации в образовании*. 2016. №6. С.80–100.

7.3. Web-ресурси

1. Законодавство України. Веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/main/index>.

2. Офіційний сайт Міністерства соціальної політики України. URL: <https://www.msp.gov.ua>

3. Офіційний портал Пенсійного фонду України. URL: <https://www.pfu.gov.ua>.

4. Офіційний сайт Фонду соціального страхування України. URL: <http://www.fssu.gov.ua/fse/control/main/uk/index>